

Вяра в Края на Века

„Като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете.“ - 2 Петър 1:10

Остин Уилямс

Симон Петър, слуга и апостол на Исус Христос, говори за тези, които са призвани от Бога. Исус кани тези, които са слаби, отегчени и тежко натоварени с грехове да дойдат за комфорт при Исус, като Той им осигурява всичко необходимо за живот и святост. Като споменава божествената сила, Петър има в предвид, че Бог иска от вярващите да променят предишното си състояние, т.е. преди обръщането им, чрез развиване на характера. Така Отец сплотява слабите вярващи с Христос, толкова, колкото и силните вярващи, като пречиства сърцето на всеки. Всеки искрен вярващ е оправдан от Бог чрез вярата си. Затова Петър обобщава добродетелта Вяра. Тя ни мотивира да изработваме святост, да изработим това, което никоя друга милост не би могла да направи. Така Вярата е есенциална в Божието дело, като ни открива праведни пред Него.

Нека да отсъдим дали сме наистина подновени в духа мисловно, когато упражняваме вяра в Божиата сила, в Неговата личност, Обещанията за участие в божествената природа. „Като ни се подариха скъпоценни нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество“ . Тази надежда за участие не ще бъде предложена никога повече.

Апостол Петър вижда Християнския живот като интензивно усилие от наша страна, да потвърдим нашето избиране. Той изрежда последователно развиване на черти от характера, които прогресират до зрялост. „Положете всяко старание“ е важна фраза. Тя важи за всички следващи седем черти, които трябва да се добавят към нашата вяра, а именно добродетел, благоразумие, себеобуздание, твърдост, благочестие, братолюбие и любов.

Добродетел означава сила, укрепване на характера, което е вече стъпка след вярата в Христа. От обикновения зачатък на вяра и пиене на мляко от Словото, сега трябва да се поеме „твърда храна“, така че тялото съответно да расте по-силно. После добавяме **благоразумие** или знание, като увеличаваме дружбата си с истината и волята Божия. Ние трябва да добавим **себеобуздание** към знанието- въздържание от земните неща. Към себеобуздаването да добавим **твърдост** или радостно отдаване на волята на Бога. Стрданията изработват твърдост и търпение, чрез което издържа неволите и кръста с мълчание. Към твърдостта ние добавяме **благочестие**, посвещение на истинските поклонници на Бога; с мекота в отношенията с всички братя, които са деца на същия Отец, слуги на същия

Господар, членове на същото семейство, пътници към същата страна и наследници на същото наследство. Гръцката дума за **братолюбие** е *Philadelphia*. Някои преводи я дават като „любов към братството“; ние обичаме тези, които пламенно обичат Бога.

Исус възнаградил Петър, Яков и Йоан, поради техния стремеж към Бога. След любовта към братството, коя по-висша форма идва? Любов, *agape*. Ние обичаме тези, които обичат Бог, имаме афинитет към тях, поради общата връзка. Но нашата любов трябва да надхвърля тази, трябва да бъде любов към човечеството, към нашите врагове и също към животинския свят.

Като изследваме себе си в тези седем области, чувстваме ли се комфортно в сегашното ни състояние на духовен ход към Бога?

Думите „тия добродетели“ и „тия работи“ се повтарят четири пъти в стихове от 8 до 15. „Като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете.“ Някои хора изпълняват актове на нежност, търпеливи са и т.н., но...непостоянно. Със знанието си някои са доволни до определено ниво и спират там. Тези качества трябва с усърдие да се практикуват, с постоянство, ако искаме да сме победители.

Този, който не притежава тези качества е толкова късоглед, че е сляп, забравил е пречиштането си от предишните грехове. Не е достатъчно само да се вярва, че Исус е Спасител и да се страда с него. Целта на пречиштането от старите грехове е да се расте в силен характер.

12 стих казва:“ Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината“. Петър ни дава посока след основната истина, чрез вдъхновяване да се окуражаваме и увещаваме винаги един друг.

Той нарича своето тяло скиния, временна палатка, поради краткостта на живота тук. Той е бил готов да остави тази скиния. Подобно, нашето тяло е като палатка, която оставяме в часа на смъртта. Смъртта не трябва да произвежда страх във вярващия, защото в следващия съзнателен момент, той ще бъде в присъствието на Господ.

Петър е от първото поколение на Евангелския Век. В края на неговата земна служба, неговите призиви са звучали силно. Имал е в предвид следното : Моето послание не е фабрикувано, то е истинско. Ние не си представяхме даже тези неща. Но когато бяхме на планината с Исус, видяхме във видение неговата бъдеща слава, която бихме наследили. Не го видяхме само като човекът Исус Христос, но какъвто ще бъде в Царството. Търсейки неговата слава, това ни дава надежда, че ще претърпим същата трансформация, ако сме верни.

Тази сцена оставя трайно впечатление. И те чуват гласа на Отца от небето :“Този е моят възлюбен Син, в когото е моето благоволение“ (Матей 16:28-17:9)

Ние сме предизвикани да участваме в пророческите думи, защото Божието Слово е по-важно за нас от всяко видение или силен глас. Петър осъзнава, че е видял пророческо видение. Затова, когато той казва ,че имаме „сигурното пророческо слово“, той има в предвид, че Библията е сигурна, с първа важност от всяко видение.

Поканени сме да изучаваме Писанията, за да докажем, че сме одобрени. Не трябва да приемаме учение, само защото определена личност го предлага. Ние внимаваме, защото има истински и лъжливи пророци. Но и двата вида декларират, че „така е казал Господ“.

Как да различим истинските от лъжливите? Съпостави Писанията и избери учител мъдро. Бъди уверен, че те не само са в хармония с Писанията, но че и живеят според тях и не експлоатират изучаването с монополизъм.

Истински или лъжлив?

Апостол Петър ни дава указание как да разпознаем фалшивите учители и доктрини. Липсата на морал и ненаситността са недостатъци на мнозина. Който обещава морална свобода обикновено се е подчинил на неморалността. Макар че „някои от вас са били“, някога блудници, прелюбодейци или хомосексуалисти , то никой от тях обаче не ще наследи царството Божие (1 Коринтяни 6:8-11). Някои фалшиви учители дори отричат Христовата кръв.

Ако човек винаги принася тръни и бодили- ако всичко е разрушително, а не конструктивно- трябва да сме нащрек. Ако някой само критикува и нищо добро не може да каже, трябва да се диасоциираме с такава личност или от такава Църква. Общото мислене, общото поведение е добър начин да разберем какъв е пътя им.

Ако някой е осветлен от истината и после отиде в тъмнина, Писанията казват:“Колко голяма ще е тъмнината?“ (Матей 6:23) Ако някой падне, то той отива все повече и повече надолу, първо с едно дело или доктрина, после с друго и т.н., докато се достигне пълна тъмнина за истината. И въпреки това, той все още би настоявал, че обича Бога.

Споменавайки за ангелите, които са съгрешили преди Потопа, за Содом и Гомор, това ни сочи днешните изкушения на невъздържаност, хомосексуалност или други

похоти и грабителство (2Петър 2:4-6). Да се обявиш за Християнин не означава автоматичен имунитет; трябва да се пречистим. Пропадащата воля често върви с похотите на плътта, което е характеристика на днешното време.

Трябва да поставим под подозрение всички свръхестествени знаци и чудеса. Не се вкопчвай в окултните „науки“. Осъждането на измамниците ще бъде подобно на разрушаването на Содом и Гомор. Въпреки че Лот се безпокоял за греховете на Содом, той трябвало да бъде изкаран навън. Малкото Стадо трябва бързо да видят и да се подчинят, макар другите да са подбутнати към действия.

Не можем да водим сами битката със света, плътта и дявола. Тази битка е невъзможна, без помощта на светия Дух и Исус, нашият Адвокат. Дори най-праведният може да пропадне, така че не можем да водим борбата, без Божията помощ.

Как можем да издържим в днешните изпитания? Можем ли да приложим недоволство към днешното време, когато даже посланиците са били изпитвани?

Не само ролята на последния посланик е под въпрос, но дори и цялата идеята, че Исус е изпращал посланици до своите хора през различните епохи на човешката история. С такива действия безбожните са мразели Господ и са говорили зло даже за най-победния. Трябва напълно да развием характера си, така че да мразим несправедливостта и да обичаме праведността. Гордост и липса на смиреност са подтиците да се говори зло, даже за победителите.

Но дори становището на посланика може да се изпита и докаже с Божието Слово. Апостол Павел коментира Беряните, които са търсили ежедневно в Писанията дали тези неща са правилни. (Деяния 17:11). Библията е нашата измерителна линия. Апостолът изказва непреклонно предупреждението, че фалшивите учители „ще доведат върху себе си унищожение“. Той казва, Колко глупаво е да се ръководиш от първични инстинкти, а не от Божието Слово! Те „ще бъдат погубени“, „ще бъдат предадени на собственото си падение“.

Урок за Края на Века

Последната глава пророкува за последните времена. Ние виждаме предупреждението за зло, изпълнено днес. Усилни времена ще дойдат дори за истинската Църква. Безбожни и неморални условия ще възникнат и навлязат в самата църква. Неморалността започва постепенно и продължава да се развива. По-добре да не си знаел, отколкото да си знаел и да си се отвърнал от пътя на праведността. Нечиста трансформация по време на поклонение предизвиква големи

вреди. Новите в Христа могат да възприемат такива думи за нормално поведение. Нашите думи трябва да са чисти и пълноценни.

Апостол Петър напомня да използваме нашите изчистени мисли в по-активната работа за нашата святост. Той ни напомня за словото на пророците и за нарежданията на Исус чрез Апостолите. Той ни предупреждава, че накрая на века ще дойда подигравачи, които ще се присмиват за повторното идване на нашия Господ, за неговото присъствие и ще вървят след собствените си похоти. Тази конфронтация ще идват не само отвън, но и вътре- в самата истинска църква в края на века. Апостоловата аналогия е с хората и условията преди Потопа, в Ноевите дни, когато Ной говорел за идващото наводнение и приготвял ковчега. Хората се подигравали на Ной за дъжда, който никога не бил виждан. Лука 17:26, „в дните на Ной“ означава когато Ной бил жив; така и „ в дните на човешкия син“ означават в дните на присъствието на Господ. Така те се подигравали в Ноевите дни. Подобно и в края на века, подигравачи ще питат „Къде е обещаното му пришествие (присъствие)?“ Всичко продължава, както е било отпреди. Подигравачите са невежи за дните на Господното присъствие. Буквално, „Господният ден ще дойде като крадец“ (2 Петър 3:10) . Ние наблюдаваме, че много корпорации, финансисти , политици и дори религиозни лидери са изложени на показ за техен срам. Нека всеки да се запита, Как да водя живот, с който не бих се посрамил и също не ще се посрамя от делата си?

Петър ни пита, „Прочее, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свето живеене и в благочестие, Затова, възлюбени, като очаквате тия неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си.“- (2 Петър 3:11,14)